

ærede Medlem Hr. Johannes Lou, Hjemmet for Vanføre. Det vil sikkert ikke slaa til til alle Invaliderne. Der burde sikkert gøres meget mere i Retning af Indretning af Værksteder og Skoler for disse Folk, saaledes at man satte dem i Stand til at opøve den Arbejdsevne, de uden det vilde blive ved at mangle.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til at faa Lovforslagene gennemført saa hurtigt og saa godt som muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. Gamborg vendte nogle Bemærkninger baade mod mig og mod Venstres Ordfører Hr. Hegelund-Lange angaaende Begreberne: Forsørgelse og Forsikring. Jeg vil, for at forebygge enhver Misforstaaelse, sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem. Jeg har selv haft Lejlighed til at gøre ganske samme Betragtninger gældende, som det ærede Medlem nu gjorde, har bl. a. ogsaa henvist til Ordet: Ulykkesforsikring, som med Rette er brugt, ihvorvel de ulykkesforsikrede Arbejdere faktisk intet betaler. Naar jeg i Gaar sagde, hvad jeg gjorde, laa det i, at det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange havde fremsat den omtalte Definition. Det var derfor ikke saa rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Gamborg nu sagde, at først havde jeg sagt det, og det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange havde derpaa sagt det og sagt det skarper. Nej, det var det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange, der havde udtalt det, og saa sagde jeg for Kortheds Skyld og for at spare en alt for vidtløftig Udvikling: Nu vel, saa accepterer vi den Begrebsbestemmelse, det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange havde fremsat af Forsørgelse og Forsikring, men selv i saa Tilfælde havde det ærede Medlem ikke Ret, fordi Venstre ikke holdt absolut paa at opfatte Forsikring i den Forstand, hvori han havde brugt Ordet, nemlig saaledes, at de ikke under nogen Omstændigheder vilde gaa med til, at de forsikrede intet skulde betale. Der er mange Venstremænd, der holder paa det nuværende System for Alderdomsforsørgelse, og naar vi kommer ind paa Spørqsmaalet om Aldersrente, saa bliver det forhaabentlig det samme; jeg nævnte det Berg-Hørupske Forslag; og omvendt har vi fra Socialdemokratiets Side

været inde paa, at de forsikrede selv skulde betale noget. Jeg henviste til Sygekasseforsikring og Arbejdsløshedsforsikring, hvor vi endog gik i Spidsen og fra første Færd gik med til, at Arbejderne selv skulde betale.

Det er kun for at forebygge Misforstaaelse, at jeg har ønsket at sige dette.

Søgaard: Jeg vil begynde med at sige den højtærede Indenrigsminister Tak for det Forslag om Ændring af Sygekasseloven, der her foreligger til Behandling. Det er fremsat i en Form, som paa visse Punkter afviger fra det Forslag, der blev fremsat her i Fjor, og det forekommer mig, at dette Forslag paa saa godt som alle Punkter, hvorpaa det adskiller sig fra Forslaget i Fjor, betegner væsentlige Fremskridt og Imødekommen af de Krav, som er rejste fra Sygekassernes Side. Jeg er ogsaa overbevist om, at dette Lovforslag, om det i alt væsentligt bliver gennemført, vil blive modtaget med Velvillie af Sygekasserne Landet over.

Sygekassesagen her i Landet har udviklet sig meget stærkt i de sidste 30 Aar og været en stærk Løftestang i baade moralsk, social og økonomisk Henseende, særlig for den mindre bemidlede Del af Befolkningen, idet man er gaaet frem efter Princippet: Hjælp til Selvhjælp, som jo langt er at foretrække for offentlig Forsørgelse. Det var efter Sygekasselovens Vedtagelse i 1892, at Sygekassesagen rigtig tog Fart her i Landet. Ved Udgangen af 1893 var der 115 694 Medlemmer i Sygekasserne, men ved Udgangen af 1919 var der 1 194 299 Medlemmer i de anerkendte Sygekasser. Disse Tal betegner jo en overordentlig stor Fremgang, og hvis man dertil regner, at foruden Medlemmerne er ogsaa deres Børn under 14 Aar med, tror jeg ikke, man tager meget fejl, hvis man gaar ud fra, at for Øjeblikket er de tre Femtedele af Landets Befolkning i Sygekasserne. Det har, som jeg sagde, været en stærk Løftestang for de mindre bemidlede, og Betydningen heraf mener jeg ogsaa maa være Hovedsagen, naar vi skal til at se paa Sygekassernes Udvikling i den kommende Tid. Det er ikke Hovedsagen at faa saa mange med som muligt, men det er Hovedsagen, at Forholdene bliver lagt saaledes til Rette, at de mindre bemidlede vedblivende kan være Medlemmer af vore Sygekasser.

Jeg skal dernæst omtale enkelte af Paragrafferne i Lovforslaget. Jeg skal